

காஞ்சீபுரம்

சரவணதேசிகர்

அருளிச்செய்த

வீட்டுநெறியுண்மை.

ஒருபாவுண்மையுபதேசம்.

பஞ்சாக்கரவதுபுதி.

உபதேச்சித்தாந்தம்.

முத்திமுடிவு.

'ஒருபா வொருபது.'

இவை

கனம் பொருந்திய வித்துவான்க

ளாகிய

திரு. விசாகப்பெருமாவளியர்.

திரு. சரவணப்பெருமாவளியர்.

கற். குமாரசுவாமி கவிராயர்.

இவர்களால்

பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்பிக்கப்

பட்டன.

. சிறப்புப் பாயிரம்

காமரு நலஞ்செறி கல்வியுஞ் செயல்
வழு—மாமிருபொருளுமிக் கமைந்
தொளிர் காஞ்சியி—லெங்குந் தம
துசீ ரொய்திய வறம் வளர்—செங்கு
ந்தர்குலத் திடைத் திருத்தக வுதித்
தோன்—நிருவாவடு துறைச் சிவஞா
நதேசிக—னருளாலொரு மொழி—
யரும்பொரு ளறிந்தோன்—புகலு
மத்தேசிகன் பொற்பத முடிபுவிந்
—தகமகிழ் கச்சியப்பவாரியனாற்—
பதிபசுபாசப் பண்பிவினத் தெளிந்
தோன்—றுதி பெறுசிறப் பொடு
சுவர்க்கபுரத்துறை—தவப்பிரகாச
சற்குருவருளா—லுவப்புறுபஞ்சாக்
கரநிலையுணர்ந்தோன்—நிருப்போ
ருர்வருசிதம்பர தேவன்—றரப்பெ
றுமுத்தி முடிவு தேர் தவத் தோன்
—மாநந் தனமண மல்குமக் காஞ்சி
யி—லாநந்தருத் திரோ சற்காலயஞ்
செய்—தக்கச்சியப்ப வையனா லணி
வளந்—தொக்கவண் டிவிடு தூதும்
பதிற்றுப்—பத்தந்தாதியும் பகர் க
ழிநெடி லும்—புத்தமிழ்தெனச்சுவை
புறப்புக் கல் வித்தோன்—வவிர்த்தவரி

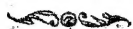
சிறப்புப் பாயிரம்.

மாரெனெ மாழாந் திடுமெவண் — ய
வலத்தலிச்செயும்பவ வரந்தைதீர்தர
—வுன்னருந் தத்துவ வுணர்வுநீந்தா
ண்டோன்— பன்னுசீர்ச்சரவண பவ
தேசிகன்சீர்—செறி தருவீட்டு நெறி
யுண்மையுமுயர்—வண்மைசேரொரு
பாவுண்மை யுபதேசமுந் — துரிசறு
பஞ்சாக்கரவதுபூதியு—மாசறு நயவு
பதேசசித்தாந்தமுஞ்—சித்த நிவல த
ரு முத்திமுடிவுங் — கருவே ர றச்செ
யு மொருபா வொருபதுந்—தன் ன
துபவத்திற் - சார—வுன்னுமிப் புவி
யினோ ருயவருளினனே.

வாக்கு மனக் கெட் டாத வான்
பொருளே யென்பவத்தை— நீக்கிய
ருள் சுரக்கவே நிவலந் து — பார்க்கு
ட்—சரவணனென் றோர்நாமந் தா
ங்கிவந் துவிட்டை—விரவு மருளால்
விளக்கி ட்ருல்.

இப் பாயிரம் இந்நூ லாசிரியர்
மாணுக்கரும்—ரா. மணியப்ப முதலி
யார் குமாரருமாவிய கச்சபாலய மு
தலியார் செய்தனரென்றறிக.

விட்டுநெறியுண்மை?

காட்டு நெறியிகடசகர் கணபதி
தாள்ததியருளேகம்பவாண—ரிட்ட
ருட்டாள்காமக்கோட்டத் துழை
தன்னிலங்கொளித்தா ளெழிற்சுமா
ர—கோட்டமுறை குமரனற்று ண
ந்திமதற்சுவர் பொற்றுள் குழை
ந்துபோற்றி—விட்டுநெறியுண்மை
பிண்ண விளம்புவனிங் கவரருளின்
விளக்கங்கொண்டே. இதுவழிபடு
தெய்வவணக்கம், குருவே துணை;

பொன்னடிபுவியிற்றேயப்பொ
லிதருமழமானபால—மன்னுலோச
நங்கரந்து வளங்கெழு துறைசைமே
லி—யென்வனயாள் கச்சியப்ப வெ
ழிற்சுந நாகா வென்னுட்—நின்னு
பாசங்கணக்கித் துயரில்லீ டருள்
செய்வாயே..... க.

என்றடிபணிந் து வாழ்த்தி யிரந்
துளமுருகியேத்து—நன்றியில் பா
லியேற்கு நலனுற வருட்கண் சாத்
தித்—துன்று பாசங்கள் போக்கித்
துயரில்லீ டடையு மாறு—வென்றி
கொள்கருவண தன்னால் விளங்குற வ
ருளிச் செய்தான்..... உ.

தத்துவந் தெரிந்து நீக்கித் தனிம
 லங் கண்டு போக்கி—யொத் திடு மு
 வண யுணர்ந் தங் குணர்த்துபே ரரு
 வானோக்கிச்—சுத்தமாமருளி ற்போ
 தந் தோன்றிடா தடக்கிற்றேன்று
 —மெய்த்தபே ரின்பமேயாய் மேவு
 நீயதுவிடென்றே ந.

கருவியு மலமுங் கண்டு கழற் றிடு
 மாறு மேலு—மருவுயி ரருளுங் கண்
 டு வயங்குணர் வடங்குமானும்—பெ
 ருகுபேரின்ப மேயாய்ப் பிறங்குவி
 டடையுமாறுந்—தெரிதர வருளவே
 ணுந் தேசிகாவெனத்தெரித்தான். ச

சேர்ந்த தத்துவங்க ளெல்லாந்
 தெரிந்திடாவுவியவற்றை—யோ
 ர்ந்தறிந் திடுவைநீயே யாதலா லுன
 ச்ஞவேறாய்ச்—சார்ந்திடுஞ் சடமே
 யென்னத்தனித் தனிக்காண்டி யெல்
 லார்—நீர்ந்துவண விட்டுநீங்கிச் செ
 றிந்திடா தகன்று போமே. ந.

கருவியைச் சடமென்றோர்ந்து க
 ழுன்றின் வடிவேதென்னப்—பெரு
 குபே ரிருளேயன்றிப் பிரிந்தெவணக்
 காணே னென்று—யரியமைக் குழம்

புபோல வநாததொட்டின்று காறு
—மருவிநின் னுவணமறைத்த மலம
து காண்டிநீயே..... கூ

என்வணயான் காணேன் கண்டே
னிருண்மல மென்றாய் கண்ட — நின்
னுரு வறிவே யன்றோ நீமும் வறிவா
ய் நின்றே — பின்வணயம் மலத்தைப்
பார்நீ பிநிந்துபோ முவணவிட் டின்
தே — மன்னுபே ரொளியின் முன்
னர் மருவிடா விருளே போல.. எ.

செறிந்திடுமிருளே யாய் முன் செ
றிந்தவணதெரிக்க நின்வண — யறிந்தி
டு மறிவே யாய்ப்பின் னமைந்தவண
யாதலாலே — பிறிந்திடு மிருளு மல்
வல பிவணயறி யறிவுமல்லு — மறிந்தி
டையிரன் டலாமல் வதிந்த துன்வடி
வங்காண்டி..... அ.

முன்னநீ மலமென் றோராய் மொ
ழிந்திட வதவணக் கண்டாய் — பின்
னுநீ யறிவென்றோ ராய் பேசிய பி
ன்புணர்ந்தா — யுன்னது சுபாவ மீ
தே துவணயறி வருவென் றோர — ம
ன்னுநிற் றுள்ளாய் நின்று வயக்கிய
தருளென்றோரோ..... கூ

விழியொளி கதி ருதிக்கின் விளங்
கும் கதி யோயவ்—விழியொளிய
டங்கிநி ற்கும் விமிதம்போற் சதசத்
தென்ன — மொழி தரு முன துட்
டோன்றி முழுத்துபே ரருளே யா
க—மொழியுமுன் றனது பேராத மு
விரத்திடா தடங்கு மன்றே... ய.

அருளி லுன் போத நீங்கி யசை
வற நிற்றலாலே — பெருகுபே ரின்
ப வெள்ளம் பிறங்கிடு மதனுண் முழ்
க—விரிதரு ஞாந ஞேயம் விளங் கு
று ஞாதா வென்ன—விராதருமவைக
ணிங்கி யொன்று பட் டிரைதல் வீ
டே..... யக.

என்றெவனத் தெரித்தவாசான் ற
விரயெனக்கைய மின்றி — யின்னுநீ
புரைத்த வெல்லா மதுபவ மான வி
ப்புரற் — னுன்னுபே ரின்ப வெள்
ளந் துவிரந்து முப் புடியு நீங்கி —
யொன்றுபட்டுறைய வென்றற் கு
பாயமே தருள்வாரென்ன... யஉ.

மங்கையோர் விடவனக் கூடிந்
மருவுறுதானு மின்பந் — தங்குறக்
கூட்டும் பரங்கி தானு நாடகனு டி

ன்றிப்—பொங்கிடுஞ் சுகம் போலி
ன்பம் புணருநீ தானு நின்வண —யங்
குணர்த் தறிவு மின்பு மகன் றகலா
து போகம்..... யங்.

பாதுவின் மூழ்குங் கண்டான் பா
ரிலொன் றறியா தாகித் — தானது
வாயே நின்று தவணியிழந் திருத்தல்
போல — மோந வாநந்த வெள்ளமூ
ழ்குநீ யதுவேயாகி—நீ நிவண யிழந்
தியீதே மூப்புடி நீங்குபாயம் யச.

என்றருள் செய்தான் கேட்டங்கி
டைவிடா ததைச்சிந்தித்து—நன்று
றத் தெளிந்து நிட்டை நனுகிப்பே
ரின்பு வீட்டி—லொன்று பட்டுறை
கிண்டு றனுக் கையமொனறுதித்துத்
தாக்க—வென்றிகொண் ஞாநாசானு
ல் விலங்கிட வுளத்தி லெண்ணி. யரு.

இன்பவீ டதவண யெய்தி யிறை
வனாயே நிற்பேற்குத் — தன்பிலா
விறைவவணப்போற் சொல்லிடு ஞா
நமெல்லாம் — வன்புறு தொழில்க
ளெல்லா மருவிடா திருத்த லென்
னே—மின்புறு மையமீது பெயர்த்
தொழித்தருள்வா யென்ன..... யச.

ளங்கருள்சிவமு மேவிடுமவையுள்—அ
 வ்வாஞ் சிவத்தின் மவ்வாமலமும்—வ
 வ்வா மருளினவ்வாந் திரோதையு—
 மொடுங்கிடும் யவ்வென வுரையான்
 மாவு— மொடுங்காவல் வருளுடனே
 யொன்றோ—மக்கரமுன்னு மடங்கிட
 நின்ற—வக்கர மருள்சிவ மாகிய வசி
 யா—மிப்பொருள் கட்கிங் கியை பு
 னு முவமை—செப்புறு பாது திகழ்
 கிரணங்கண்—விளக்கி ரு ளாக விள
 ம்புவ ரிவைபுட்—களக்குறு மிருளி
 ற் கலந்தறி யாக் கண்—விளக்கொ
 ளியாற் பொருள் வேருக் காணு
 முளக்கிரணத் தொடு பாது வுதி
 ப்பி—னிருட் பகை பாது விடத்தி
 லொடுங்குந்—தரித்த விளக்கின் சுத்
 தியக் கிரணத்—தொளித் திடுங் கண்
 னு மவ்வய ர்கிரணத்திற்—களித்து
 டனென்றுய்க் கலந்த துவாகு—முப்
 பொரு ளுள்ளிட முகிர்கிரணத்தோ
 டொப்பிவி பாது வெள்ளிர் தரு
 நின்றே ந—பாது சிவம்புகர்கிரணம்த
 ருளா—முனமில்கண் ணுரை தருமான்
 மாவாம்—விளக்குத்திரோதை விள

ம்பிருண்மலமா—மளக்கருமிப் பொருளாவைப் படியுட்—சிந்தவின செய்து தெளிந்திடுமேலோர்—பந்தவின போய்ப் பரமாய் வாழ் குவோ.

சுவர்க்க புரந் தவப்பிரகாச சுவாமிக ளுபதேசித்த முறையிற் செய்த பஞ்சாக்கர வதுபூதி முற்றியது.

—புறநாடு—

உபதேச சித்தாந்த விளக்கம்.

சீராரு முபதேச சித்தாந்தக் கடடவியைத் தெளிய வாராய்ந்—தேரார்செந்தமிழ்யாப்பி விசைப்பதனுக் கிடையு ரென்றின்றி முற்றக்—கூரார்கோ டொன்றி ரண்டு செவி மூன்றுமதநால் வாய்க் குலாவு மைங்கைக்—காரார் குஞ்சர முகத்துக் கணபதி செந்தாமரைத்தாள் கருத்துட் கொள்வாம். காப்பு:

அரனருளா ரடிநிவினவா மன்பா நெஞ்சே யம்பிகையின்பரு ளடியு மகத்துட் கொள்வாம்—வரமுதவைங்கரனார் பொற்பதமு மாறுமாழகனாருட்பதமும் வணங்கி வாழ்வார்

திரமுது மாநந்தி முதற்சூரவர் பெர
ற்றுள் சிவஞான தேவ னற்றுள் சிர
மேற்கொள்வாம்—பரமுதவெங் கச்
சியப் ப சூரவன்னுணும்பணிந் திடுவாந்
திணிந் தவிருட்பகைவெஸ்வாமே. க.

எப்பொருளுந் தானு யொப்புயர்
வொன்றின்றியிருந்த்தன் பூரணத்தி
னிடையத்திரண்டு தானே—யொப்ப
ருஞ்சீ ரருள் வடிவு கொண்டு பாச
மொழிப்ப லென வுபதேச சித்தாந்
தத்தின்—மெய்ப்பொருளிங் கென
க் கருளிப் பாசம் போகக் மேவுசுகா
தீ தநிலவிளக்கியாண்ட—சிற்பரண
ற் றிருப்போருர் வாழ மெங்கள் சி
தம்பர தேசிகன் மலர்த்தாள் சென்
னி சேர்ப்பாம்..... உ.

பாசமது சடமாகும் பசுவை நோ
க்கிற் பகர்தருத்ற் சுதந்தரமின் றி
வற்றைக் கூட்டி—நேசமுறத் தொ
ழி லறிவு கொடுத்த லாலே நிகழ்த
லெலாம் பதிசெயலென் னுணர்ந்த
மேலோர்—பேசருமில் வுபதேச சித்
தாந்தத்தைப் பெரும் பிழைப்பாட்
டினிற் பதித்துப் பிதற்றும் பொல்

லா—நீசனென வெவ்வின யிகழ்த லில
 ரொன்பாலு நிகழ்த லெல்லாந் சிவன்
 செய லாய்த் திகழ்த லாலே. . . ந.

வெந்துயரப் பவக்கடவி லழுந்து
 மென்வின விராவி நெடுத் துயர்வீ
 ட்டி லிருத் துமிந் த—வந்தமுறு முப
 தேச சித்தாந்தத்தை யாசையினெ
 ன்புன்சொல்லி னகத்தி ற்சேர்த்துப்
 —புந்தியொடு நாணமிலா துரைக்க
 லுந் தேறேன புக லுயிர்கட் கருள் புரி
 மேலோ ரொன் மேலு—முந்தரு ளா
 ற்பொருட் பெருமைகண்டு பாட்டி
 னுறு சிறுமைகாணும லுவந்து கொ
 ள்க. ச.

வேறு ஆன்மாக்கடம்மைமுத்திவி
 டவேண்டி மநவாக் ககன் றவருட்சத்
 தியேயருண் முதலாநான்குந்—தான்
 மேவுந்திருமேனியெனவெடுத்தாநா
 நாசாரியாய்ப் பிவிணப் பிறவா தொ
 ழிமுடிவாம் பிறப்பி—லாநாந்ந்சாத்
 நங்க ணுன்கு மொரு வடிவா யடைந்
 தசந்சீடனுக் கருளா லதுக்கிரகித் த
 ருளித்—தானாக்குமம்முறையைச்சா
 றறிடி னிவ் வலகிற் றரும வைத்தி

யன் பிணிதீர்த் தருண் முறையாயிடு
மே..... ௫.

தரும மருத்துவ னொருவன் பிணி
தவண் நிச்சயித்துத் தருமருந் தித்த
வணத்திநத்தின்மேற் கொடுப்ப னெ
னவே — பருவமது பார்த்திடினு நா
விழுதன் முதலாம் பருநோயற்கக்
கண்மேபெருமருந்தீந் தொழிக்கு—
முரிமையைப் போற் றீவர பக்குவ
ற்கோ ராண்டேனுமுறுபருவம் பா
ர்த்திடினு முய ரதி தீவரனுக் — கரு
மைபெறிவ்வுபதேசசித்தாந்தம்போ
தித்தவன்பவநோய் கண்டகணத் தக
ற்ற லருள் வழக்கே..... ௬.

அரிய விந்த வுபதேச சித்தாந்த
விளக்கத் தலதுபவந் தவிர் மார்க்க
ம் பிறிதிலையோ வென்னி — னொரு
வனுக்குப் பாதாதி கேசபரி யந்த
முருத் தெழுதீப் பற்றியெரிந்திடின
தவண் யொழிப்பப்— பெரியமடு வி
னுண்முழ்கி னலது சிறுநீந் பெயர்
ப்பரிதக் கணத்ததுபோற் பேரதிப
க்குவற்கிங் — குரிய வகண்டா கா
ரூரநமிம் மார்க்கத்தி லுதித் தொழி

க்கும் பவம்பிறிதின் விரைந் தொழி
த்தலரிதே..... எ.

இந்த வ்யருபதேச'சித்தாந்த மா
ர்க்கத் தெழிலரு டோன்றிப் பவத்
தை யொழித்த லெவ்வாறென்னிற்
—சந்தமுறு மருட்குரவன் றிருமுன
ர்ச் சந்தீடன் றகூமலர்த்தே தன் றேறட
ளிபோற் றறா முழுதுந்தே தடி—வந்
தடைந்து கண்டு கண்ட கணத் தின்
மனமகிழ்ந்தென்வாழ் முதலே தார
கமாய்நெர் சிவமே யென்று—சிந்
தை தனிலருள் சுரக்கும்படி நடந்து
கொண்டே தவரீர் வினவியது செப்
பிடுமி னெனனு..... அ.

வேறு. நானூர் நானூவிதமாய வுல்
கமேது நவி லுலகந்—தானுருடைய
தென் றன்கஞ்சுசா ற்றுஞ்சநமரணங்
க—ளானுது ற்வாறே தீதக லும்வ
கையே தருளுருவாங்—கோனே நா
யே ற்சின்புறநீ கூ றல்வேண்டுமென
வினவி..... சு.

பின்னும் வினவும் பிரதமத்திற்
பேயே னானு ரொன் றபடி—மன்னுங்
குருவே யெவணக் கரட்டின் மற் றை

நான்கு மடியேனே—யுன்னி யுரைப்
பேனெனவாசானுவந்திங் குவியங்
கைக்கனிபோற்—பன்னியறிவித் தி
டுவ னன்றாய்ப் பார்க்கக்கடவை யெ
ன்றோதி ம.

வாரார் கமலச் சேவடியை வயங்
கச் சூட்டி மத்த கத்திற்—சீரார
த்தந் தவியமைத்துத் திகழுமருட்
பார்வையினைக்கி—நேராயிங்குத்
தோன்றிடுவ தெல்லா நீயே யென்
றிடது—மேரார் குரவ வெப்படிநா
னவேனியையெல்லாமென்றான். மக.

ஆனான்கிங்கேயாதுதோன்று
கின்ற தறையெனக்—கோனேநா
ம றுபமாய்க்கொள்ளுஞ்சுந் தோன்
டுகின்றதென—வாளு லுலக மெவ்
விடத்தி னமைந்து தோன்று கின்ற
தென—கோனே யுலகென் னிவிரவி
னின்றே குலவித் தோன்று கின்ற
தென்றான்..... மஉ.

உரைத்த மொழிகேட் டின்னிவிர
வு வேறே லுலகம் வேறேநீ—யுரைத்
தி யென விவ் லுல கெதிரிட் டினுதை
பாலவேறென்றோந்—விருப்பவுலக

மாநாம ரூபம்விலக்கி நிவ்ணவைப்பா
ர் — விருப்பி னென வப் படி பார்த்
க விளங்கக் காணே னிவ்ண வென்
றன்..... யந்.

நிவ்ணவைக் காணு விடநாம ரூப நீ
பாரொன்றோதப்—பிவ்ணயப்படிபா
ர்த்திடப்பேரு முருவுங் காணேனெ
னவானு—வினியந் நாம ரூபமாயில
கவ்வுலகே துரையென்ன—வெனது
நிவ்ணவு தானே யவ்வுலகா யில கிற்
றென் றுரைத்தான்..... யச.

வேறு, ஆந்நிவ்ண வெங்கே தேச
ன்னுகின்றதிங் கறைதி யென்ன—ம
ன்னுமென் னிடத்தே தோன்றி வய
ங்கு கின்றதெனவானு—லுன் னிவ்ண
வது தான் வேறோ நீவேறோ வுரைத்தி
யென்ன—வென் னிவ்ண வாகை யா
ல் வே றன்று நான் றுனே யென்று
ன்..... யந்.

நிவ்ணவிவ்ண நீக்கி நின்வணப் பா
ரொனப் பார்க்கி னென்வண — நிவ்ண
வகன் றிடத்தே சோதி யாய்க் கண்
டே னிலவவானு—னிவ்ணவுநீ யெவ்வி
தத்தானாகுவை நிகழ்த்திங்கென்ன

நிவிர வெவிர விடவே ருயே நிகழ்வ
தென்றுரைத்தான் பின்னும்... யகா.

உன்விரந் பிரித்துநீயுன் னிவிர வி
விரப்பாரொன்றோதப்—பின்விர ய
ப்படிநான்பார்க்கப் பிறங்கிடு நிவிர
வைக் காணே—னென்னவானுநீ யந்
த நிவிரவியா தியம்பு கென்ன—வந்
நிவிர வியாநுமென்விர விட வெறு
மன்ற மென்றான்..... யகா.

எப்படி யென்னிற் றங்கத் திட
த்தினி லணிகலந்தா—னப் பெருந்
தங்கமன்றி யதைவிட வேறுமன்றி
யொப்பில் கற்பிதப்பட்டோங்கியு
றைதல்போ னிவிரவுமென்னிற்—க
ற்பிதமாகுமென்று கழறினன் கழற்
வாசான்..... யகா/2

ஆளு வந் நிவிரவு வேறே சத்தை
யோ வறைதியென்னக்—கோணே
யென் சத்தைகொண்டே குலாவுறு
கின்றதென்ன—வானுற் றோன்று
வதெல்லாம் யா தறைதி யிங் கென்
னப் பின்னங்—கோணே தோன்று
வதெல்லா நாணே யெனக் கூறின
னுல்..... யகா

நா முனமே யெல்லா நீ யென்று
 சொன்னே நன்றாக—வேமுற வுனக்
 கப்போதங் கையமாத் தோன்றி
 ற்றிப்போ—தாமெலா நானெயெ
 ன்றிங்கறந்தது திரிவோ நன்றத்
 தோமறப்பாரொன்றோதப்பார்த்
 துப்பின் சொல்வான் மாணன், உய்.

வேறு முன்னமுது திரிவா லெல்
 லா நானெப்படியர்வே நென மொ
 ழிந்தேன்—பன்னு மருட் குருவே நி
 ன்னருளாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்
 டிருந்தது—துன்னிய வஞ்ஞாந விரு
 ள்போய்த் துணிவா லெல்லா நா
 நெனவேகண்டே—நென்னவுவனக்
 கண்டவிடத் ததுபவ மெப்படி யி
 ருந்த திசைத்தி யென்றன்.... உக.

அகண்டா கார தைமய மாய்ச் சு
 ட்டிறந்த சுகாதீத மாயே யோங்கி
 ப்புகல் பழுதை யிடத்தினிற் பா
 ம் பொருபோது மில்லாது பொவி
 தல்போலப்—பகருலக முயிர்பர
 மென்றொருபோது மிலவாகப் பரந்
 தசோதித—நிகழொளி நிற்கின்றத்
 ததுபவ மெவனக் கண்டிடத் தெனவே

பவிடத் திற்கு மொழி மற் றென்
 னை—யுன் னிப்பின் காணப் போரு
 மிடத்திற்கு மிடையிலே யுன்—ரன்
 மன னெடுகண் ணென்று சாற்றுமிந்
 திரிய மில்லா—துன் னெதிர் விட
 ய மாகத் தோற்று மப் பணமு மில்
 லா..... யெ.

ஆதலால் விருப்பினோடு வெறுப்
 புமங்கவணியவில்லை—யோது முப்
 புடியும் போய் துரையுணர்விந் து
 நின்—சோதிசேர் சொருபந் தா
 னை துகளற விளங்கா நிற்கு—மே
 தமினிலையதா மவ் விட முத்தி முடி
 வா மென்றும்..... யெ.

ஒரு பொரு ணிவினவு போய்ப் பி
 ன் னொருபொரு ணிவினவா முன்னர்
 —மருவிடை வெளியிலேயுன் மனமி
 லா யாகையாலே—சொருபந் தானா
 ய்த்தோன்றுந் தெரவா மனங் கொ
 ண்டங்குன்னி—நொருதிரி புடியு மு
 ண்டா யொழியு மச் சொருப மென்
 னும்..... யெ.

மன்னிரு பொருளினுப் பண் மன
 பிறவோங்கி மேலாய்த்—துன்னு ம

ச்சொருபந் தன்வனத்தொவந் தொ
ழி மனந் தழீஇப் பின்—னுன்னி யங்
கெதிரிட்டுப் பார்த் துறுதுயர்க் க
கடல் வீழ்ந் தேங்கா—தந் நடு நிவந
யைச் சுட்டா தழுந்தலே சொருப
மென்றும்..... யரு.

ஒருபதந் தவனப்பதம் பார்த் து
வையடுமடிசிற்கெல்லா—மருவுமப் ப
தமதாயே மதித் துணர்வார்கள்போ
லப்—பெருகுகட் புலனி னீற்றிற்
பிறங்கிய சொருப மற்றும்—விரிப
ல புலனி னீற்றும் விளங் குறக் கா
ண்டி யென்றும்..... யசு.

உருவ நாமம் பொய் யென்றே
யொருவிடிற் புலன் போம் போனா
ன்—மருவுறு பொறிபோம் போனா
ல் வளர் கரணம் போம் போனால்—
விரிகலாதிகள் போம் போனால் விள
ங்குசுத்தமும்போழுற்று—மொரு
விடஞ் சொருப மென்றே யுகாதரு
மிடமஃ தென்றும்..... யஎ.

அற்புறு மாயைதந் த வளவிற்
துவங்கணிங்கி—மற்பெறுமலம தெ
ன்னும் வல்லிரு ளகன்றுமேலாஞ்—சி

தீபர வெளியிற் போதந் தீர்ந்து சு
ட்டற நித்பர யேற் — றதீபரமா
வையென்று சாற்றிட முமதே யெ
ன்றும்..... யது.

கயிற்றினி லரவுங் கட்டைக் கள்
ளனும் போல மாயை—மயக் கறன்
முத்தி யென்னும் வைதிக முடிவு மா
ன்மா—முயற்சி போய்ச் சுகாதீதத்
துண் மொழிதமோ மயம் போற்
போத—மயர்த்தன் முத்திய தென்
றோதா கம முடி வுமதே யென்று
ம்..... யது.

திரையறு நீர்போற் சிந்தை தெ
ளிதன்மும் மலங்க ணீங்கல் — கரை
வுறத்தேய்ந் துதேய்ந் தொன்றாதன்
முப்பாழ்கடத்தல்—புரையறு சாக்
கிராதீதந்திரி புடியும் போக்கல்—வ
ரைவுறு முத்தி யென்ன வழங் கிடங்
களும்... தென்னும்..... உய்.

சகலகேவலங்கண் ங்க றகுமனோ ல
யமாயே ரங்கல்—பகர்சுகா தீத மா
தல் பயி லுமுக் குற்றந்தீர்த — விக
லுற வெனதியா ரென்னுமிருஞ் செ
ருக்கறுத்தலின்ன — தகவுறு முத்தி

யென்றே சாற்றிடங் களும் ஃ தெ
ன்னும்..... உக.

சஞ்சல மில்லாச் சித்தந் தான் சுத்
த சிவமா யோங்கல் — விஞ்சுயிர்க்
கரணங்கெட்டு வெறுஞ்சிவ கரணமா
த—றுஞ்சுறு பாவநாதீ தஞ்சுமா வி
ருத்த லின்ன—வெஞ்சுறு முத்தி யெ
ன்றே யியம் பிடங் களும் ஃ தென்
னும்..... உஉ.

இன்னமும் பலவா நூல்க ளியம்பி
டு முத்தி யெல்லா — மந் நடு நிவலியி
னோங்கு மதுபவ மாதலாலே—சொ
ன்னமந் நிவலிக்கு நாமந் தொகுமுத்தி
முடிவென்றி த்தை— யுன் னது பவத்
துங்கண்டே யுறுபவ மொழிதி யெ
ன்னும்..... உங.

முத்தியின் முடிவ தன்றி மொழி
யின்மே லில்லியாகுஞ்—சித்தமந் நி
வலியே யன்றித் தெளியின்வே தில்
வலியாகும்—வைத்திடு பவங்கள்போ
க்கும் வகையுமீ தன்றி யின்றிஞ்—ச
த்தியஞ் சொன்னோ மாங்கே தளர்
வற வுறைதி யென்னும்..... உச.

இன்னணம்பலவா ற்றனு மெங் கு

ருநாதன் றேற்றித்—துன்னுமந் நடு
நிலைக்குட் பியர றவெவனயி.ருத்தி—
மன்னிடுஞ் சொருப மாக்கி மலி பவ
மொழித்தானன்னோன் —பொன்ன
ருள் வாழியாண்ட பூங்கமலத் தாள்
வாழி..... உரு;

முத்திமுடிவு முற்றியது.

—பயணம்—

உபதேச வொருபா வொருபது.

—பயணம்—

ஐயனாநந்தருத் திரோசனுஞ் சிவனா
நப்பேர் —மெய்யனுங் கச்சி யப்ப
விமலனுந் தவப்ரகாசத் —துய்யனு
ஞ் சிதம்பரப் பேர்த் தோன்றலே
நீயென்றேத்தப் —பொய்ய னேன்
பவம்போமாறு புகலு மச் சொருப
வாழ்வே..... க.

வாழ்ந்திடு முயிர்க ளெல்லா மருவு
மும் மலத்தினாலே —யாழ்ந்திடும் பி
றவிதன்னி லம்மல முன்னுநீங்கிற்—
சூழ்ந்திடும் பிறவி நீங்கிச் சொருப
மே தானாய் நிற்கும் —வீழ்ந் திருண்

மலங்க ணீங்கும் விசகிவின் விளம்பக்
கேட்டி..... உ.

கேட்டி நீ விவணியினுலே கிளர்ந்
தெழு முடல மத்தா — லீட்டிய வி
வணியின் னுண்டா மிறையவ னுநவின்
யன்றி — நாட்டிய தொன் னுநானாயி
வலியென நாடிக்காணி — னீட்டிய க
ன்ம மாயா மல மிவை நீங்கு மென்
ருன்..... ந.

நீங்கிடு மலமிரண்டு நின் செய லக
ன்றலென்ற — யோங்கிடு மருளின்
செய்தி யுண்மை தேர் தரச் சொல்
லென்னத் — தூங்கிடு காவலிநின் செ
யலிலா துறைதலாலே — வீங்கிடு ச
கலச்செய்தி விவணப்பதிங் கருளென்
றோ..... ச.

ஒரினஞ்ஞாநங்கால்போமுலகிவின்
வேருக் காணிற் — சாருட றவின்
வேருகத் தனித் தறிந் திடிற் போம்
பாதி — சீரிய வறிவன் சாட்சி நானெ
னத் தெளி முக்கால்போ — நேரிலச்
சொருபமாகி நிற்பின்முற்றும்போ
மென்றான்..... ரு.

போமல முழுது நீயே பொற்பு

று சொருபமேயா — யேழுற நிற்
பையாயி னென் றருள் செய்தா யா
னே — காழுறு சொருபமே யாய்க்
கலங்கிடா துறைத லெவ்வா — மும
தைய, நுளிச் செய்யா யருணிதை தே
வே யென்ன..... கூ.

தேவருள் செய்வா னீ முன் றெறி
பொரு டவணவிட் டொன்றைத் —
தாவுமுன் னிடையிற் றேன்னுந் த
னிப் பெருஞ் சொருபந் தன்வண் —
மேவிச் சட்டகன்று நின்றால் விளங்
குவை சொருப மேயா — யேராவிடு ம
லங்க ளெல்லா முண்மை வீடுறுவைதி
ண்ணம்..... எ.

திண்மை யென் னுரைக்கு முத்தித்
திறனெலா முணரினிந் த — வுண்மை
யு ளடங்கிநி ற்கு முணருமா னுணர்ந்
துதேறித் — திண்மையாய்ச் சலந மி
ன்றிச் செறிதரு சொருப மேயா —
யுண்மையாய் நிற்றி நீங்கு முன் பவ
மென்று பின் னும்..... ஆ.

என்னுநான் சீவனென்று மென்னு
நா னுயிரோ யென்னு — நன்றியில் ப
சுவே யென்னு நவின் றிடு கையினால்

யானே — வென்றி கொள் சொருப
மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா நென்
று — துன்றிய வையங் கொள்ளேல்
சொருபநீ யாதல் செப்பும்..... கூ.

செப்புறுமாயையாலே சீவனீ மா
யை நீங்கி—ஒரூப்பறு மீசனீயா மு
யிரொனல் கன்மத்தாலே — தப்புறி
ற் கன்மங்கர்த்தாதனிமலபந்தத்தா
லே—துப்பறு பசுநீபோனாற் சொ
ருபநீ யென்ற வனயன்..... ய.
முற்றியது.

உபதேச சித்தாந்த விளக்க முத
லிய மூன்றாம் திருப்போருர்ச் சிதம்
பர சுவாமிகளுபதேசித்த முறையிற்
செய்யப்பட்டன வாம்.

திருமேவு கச்சிச் சரவண தேவன்
செவ்வாய் மலரின்—வருமோ ருரை
தவணக் கேட்கிற் பவத்துயர் மாற்
றுதல் செய்—திருநாழிக்கீர முரியா
கக் காய்ச்சி யிறக்கிய பின்—ஒரு
நாழிக் கண்டையிட் டிண்பதுபோ
லின்ப முற்றிடுமே.

இது சரவண தேசிகர் குமாரராகிய
மணியப்ப முதலியார் சொல்லியது.